

Biografie van Johannes Gerardus Marinus Keppers 1906 - 1964

Johannes wordt geboren op maandag 3 september 1906 te Kevelaer in Duitsland. Bij zijn geboorte is hij het derde kind binnen het gezin Keppers - van Aart. Hij heeft een zus Antonia van vier en een broer Marinus die twee jaar oud is.

Het gezin dat verder bestaat uit vader Johannes en moeder Catharina Maria van Aart, woont op het moment van zijn geboorte in de Rheinstrasse nr. 15 in Kevelaer. Later worden er nog drie kinderen binnen het gezin geboren.

Kevelaer omstreeks 1906

Vaders geboortehuis in Kevelaer

Mijn vaders geboortehuis bestaat nog steeds. Het adres Rheinstrasse nr. 15 bleef echter lange tijd niet te vinden. De betreffende straat bestaat wel maar nummer 15 niet.

Bij navraag bij de gemeente bleek dat het adres inmiddels was veranderd in Bahnstrasse 41. In dat pand in Kevelaer is thans de Bäckerei van Egon Kammann gevestigd.

Hoewel zijn geboorteplaats misschien anders doet vermoeden is vader uit Nederlandse ouders geboren. Zijn ouders komen oorspronkelijk uit het West Brabantse Oudenbosch. Vaders zuster Antonia is nog in Oudenbosch geboren. Eind negentiende- begin twintigste eeuw is er weinig werk te vinden in deze streek, waardoor jonge gezinnen hun geluk vaak elders gaan zoeken. Voordat

het gezin naar Duitsland trekt woont het nog enige tijd in het Zuid-Hollandse plaatsje Boskoop, waar broer Marinus is geboren. Opa Johannes is van beroep tuinder/boomkweker. Ook enkele van zijn broers trekken in die tijd over de grens naar Duitsland om daar emploti te vinden. Waarschijnlijk heeft opa in Kevelaer als tuinman gewerkt.

De eerste levensjaren in Duitsland 1906 - 1918.

Na zijn geboorte wordt de kleine Johannes prompt met een verkeerde achternaam ingeschreven. Waarschijnlijk heeft opa destijds geprobeerd zijn eigennaam met een Duitse tongval uit te spreken, waardoor mijn vader bij de burgerlijke stand wordt ingeschreven als Johannes Gerard Marinus Keijpers. Een fout die nog heel lang zou blijven doorwerken in zijn verdere leven.

In ieder geval tot en met de geboorte van vaders jongere broer Cornelis op 20 augustus 1909 woont het Brabantse gezin Keppers in Kevelaer, maar waarschijnlijk ook nog enige jaren erna.

Omstreeks de tijd dat Johannes voor het eerst naar de lagere school gaat, woont het gezin dan in de buurt van Dortmund. In het stadsdeel Eving worden op 4 juni 1913 de

tweelingzusjes Rutgwina en Anna geboren. In Eving is dan al een kolenmijn in opbouw, of opa daar gewerkt heeft weet ik niet.

Opa's jongere broer Antonius woont in die tijd eveneens in de omgeving van Dortmund in het stadsdeel Marten. Oom Toon heeft daar een eigen plantenkwekerij. Op het schilderij hiernaast gedateerd in 1935 is de kwekerij van Antonius afgebeeld.

Johannes wordt het volgende jaar geconfronteerd met het eerste leed binnen het gezin. De tweelingzusjes komen kort na elkaar in 1914, het jaar dat de eerste wereldoorlog uitbreekt, te overlijden. Eerst Anna op 24 april en vervolgens Rutgwina op 5 september, twee dagen na Johannes zijn achtste verjaardag. Er breekt dan een onzekere periode aan voor het gezin.

Als Johannes in een van de hogere klassen van de Duitse lagere school is beland worden de koffers gepakt en keert het gezin omstreeks 1918 terug in Nederland.

Van Brabant naar Limburg 1919 -1924

Vlak na de 1^e wereldoorlog staat het gezin enige tijd ingeschreven in het bevolkingsregister van Oisterwijk. Op zich is dat niet zo vreemd aangezien opa's broer Hendrik (Driek) eveneens in deze plaats woont. Hoelang het gezin daar gewoond heeft is me nog niet bekend. Maar omstreeks 1920 vertrekt het gezin naar de Limburgse mijnstreek. Naar de Haansberg in Treebeek (Brunssum) wordt de huisraad verplaatst. Opa krijgt werk op de staatsmijn Emma. Ook vaders broer Marinus start een carrière als mijnwerker. Marinus klimt op tot meester-houwer op de staatsmijn Maurits in Geleen.

Johannes gaat al snel in de leer als kappersbediende want al die mijnwerkers moesten geschoren en geknipt worden en dat vak lijkt hem wel wat. Eind 1921 verlaat zus Antonia als eerste de ouderlijke woning. Tante Tonia zoals wij haar noemden, huwt Piet van Kessel en vestigt zich enkele huizen verderop, in dezelfde straat als haar ouders. In dat gezin worden maar liefst tien kinderen geboren, zes jongens en vier meisjes. In 1924, vader is dan pas 18 jaar oud, wordt de eerste kapsalon Kepers geopend in het ouderlijk huis aan de Haansberg nummer 53. Ook dat pand bestaat nog steeds de straatnaam is inmiddels veranderd in Dr. A. Kuiperstraat.

De kapperszaak 1925 – 1940

Nadat enkele jaren aan de Haansberg het kappersvak wordt uitgeoefend doet zich plots een buitenkans voor want kapper Barsyk vertrekt ca 1928 uit de zijvleugel van het Beambtencasino aan het Treebeekplein. Deze zaak wordt overgenomen en tevens uitgebreid met een gedeelte waar de dames worden gekapt, een parfumerie en een sigarenmagazijn.

Marinus J. Kepers

Midden dertiger jaren huwt broer Marinus met Huberta van de Biggelaar en vestigt zich in Maastricht. Hun huwelijk blijft kinderloos.

Ondanks de crisistijd bloeit en groeit het bedrijf en wordt er steeds meer personeel in dienst genomen. Maar niet alleen de kapperszaak groeit ook het Casino heeft steeds meer ruimte nodig.

Nadat de kapperszaak eerst nog van de zijvleugel in de Pleinstraat naar de zijvleugel in de Wenckebachstraat is verplaatst, wordt ook deze commerciële ruimte door het Casinobestuur opgeëist.

Opa en oma Kepers en mijn vader zetten het bedrijf voort in het tegenovergelegen pand aan het Treebeekplein 4. Inmiddels schrijven we 1939 als er in Europa opnieuw donkere wolken aan onze oostgrens opdoemen. Mijn vader is dan al 33 jaar zou het niet eens langzaam tijd worden voor.....?

De oorlogstijd er wordt in het huwelijk getreden. 1940-1945

Of mijn vader al eerder verkering heeft gehad weet ik eerlijk gezegd niet we houden het er maar op dat zijn eerste grote liefde zich pas in 1940 aandient. Al enige tijd werkt er in de kapperszaak een jonge dame uit Brunssum genaamd Geertruida Broers. Johannes raakt verliefd en nog voordat het veertigjarig huwelijksfeest van zijn ouders wordt gevierd vraagt hij Geertruida ten huwelijk. Mijn moeder hapt niet meteen toe, als ze het aanzoek bespreekt met een van haar vriendinnen zegt ze "wat verbeeld die man zich eigenlijk wel". Vader is namelijk bijna elf jaar ouder dan haar. Een ding weet ik echter heel zeker, wellicht was het vanuit mijn moeder gezien geen liefde op het eerste, maar dan toch zeker op het tweede gezicht. Want mijn ouders waren een zeer hecht duo. Ik heb in de korte tijd dat ik ze samen heb mogen ervaren alleen maar liefde gekend. Zowel binnen het gezin als tussen mijn ouders onderling.

Voor mijn opa en oma komt het huwelijk van mijn vader als een echte verrassing. Mijn moeder is meteen erg duidelijk en zegt "oké ik trouw met je maar ik kom echt niet inwonen bij je ouders". Dat is natuurlijk tegen het zere been want opa en oma moeten verkassen en zien ook nog eens hun inkomstenbron opdrogen. Gelukkig wordt er voor hun onderdak gevonden bij hun jongste zoon Cornelis aan de Hommerterweg. Vaders broer Cornelis is inmiddels getrouwd met Hildegard Schmidt en heeft het op de staatsmijn Emma geschopt tot de functie van kassier. Dat is een positie welke een wat ruimere huisvesting met zich meebrengt. In augustus 1940 wordt hun zoon John geboren die later in mijn leven een zeer belangrijke rol zal spelen. Op 24 november 1941 wordt er door mijn ouders dan toch gehuwd. Vader is dan 35- en moeder is 24 jaar.

Uit de oorlogstijd heeft moeder wel eens verteld dat er na de avondklok op hun door de Duitsers geschoten is. Ook worden er de nodige uren noodgedwongen in de kelder doorgebracht. Vader krijgt op het einde van de oorlog zelfs een keer door een Duitse soldaat een bajonet op zijn keel gezet toen deze zich plots herinnert dat het met een kameraad bij een bezoek aan de kapper tijdens een scheerbeurt slecht is afgelopen.

Op 18 september 1944 de dag dat de eerste Amerikanen vanuit Vaesrade aan de Hommerterweg arriveren springt opa Kepers meteen op zijn fiets om in Treebeek het goede nieuws te gaan melden. Met de kerst wordt het toch weer even spannend. Als alle geallieerden militairen hier wegtrekken, in verband met het Ardennenoffensief, heeft vader angst dat de Duitsers weer terugkomen. Gelukkig gebeurt dat niet. Opa Kepers heeft daarentegen niet erg lang van de herwonnen vrijheid kunnen genieten want in juni 1945 komt hij op 69 jarige leeftijd te overlijden.

Opa Kepers

De na-oorlogse jaren 1946-1952

In de eerste jaren na de oorlog gaat het met mijn moeders gezondheid niet zo goed. Moeder is maagpatiënt en dat zit een beetje in de familie. Haar oudere broer Nicolaas is eveneens met maagproblemen in 1944 op 39-jarige leeftijd overleden. Moeder wordt vlak na de oorlog door een Engelse legerarts geopereerd en knapt daarna gelukkig weer goed op. Groot is de vreugde als blijkt dat er een eerste kind in aantocht is. De zwangerschap wordt pas in vergevorderd stadium ontdekt en dat is wel een probleem aangezien in 1947 er nog een heleboel zaken alleen met bonnen te verkrijgen zijn.

Johan Kepers

Op 9 januari 1948 wordt hun eerste kind geboren het is een zoon die natuurlijk de naam Johannes krijgt. Het is de vierde Kepers op rij die deze naam draagt. Vader is de koning te rijk en zit elke vrije minuut naast het wiegje om zijn zoon te bewonderen.

Zakelijk gaat het mijn ouders voor de wind. In de zomer van 1949 wordt er voor het eerst van een langere vakantie genoten. Samen met de familie Rijnders uit Brunssum wordt er met de auto koers gezet naar Zuid Frankrijk. De bekende badplaatsen aan de Cote D'Azur worden bezocht. In die tijd was dat een hele onderneming want autobanen waren er nog niet.

Een aantal jaren lijkt het erop dat mijn broer Johan het enige kind gaat blijven. Gelukkig voor mij komt het toch anders want op 10 augustus 1952 maak ik het gezin van Johannes, die dan al bijna 46 jaar is, compleet.

De vijftiger jaren 1953-1959

Het zijn de jaren van voorspoed en geluk. De kinderen groeien op en met de kapperszaak gaat het onveranderd goed. Uiteraard wordt er heel hard gewerkt, vooral moeder heeft vele taken, de opvoeding van de kinderen, het huishouden en daarnaast ook nog helpen in de kapsalon. Haar werkdagen beginnen vaak al om zes uur in de morgen. Gelukkig is er ook genoeg afwisseling vader is lid van de kegelclub in het Casino en mag ook graag een kaartje leggen bij skatclub Emma.

Ook moeder is lid van de dames kegelclub. Er worden natuurlijk ook de nodige uitstapjes gemaakt. In 1954 koopt vader zijn eerste auto, een Opel Olympia cabriolet uit 1952.

De aanschaf van die auto is een schot in de roos. Dankzij de auto gaat het gezin vrijwel elk jaar op vakantie en worden er ook de nodige familiebezoeken afgelegd door het hele land. Vrijwel iedere zondag wordt de picknickmand gevuld voor uitstapjes naar de Eifel of de Ardennen.

Blij goed weer in de zomer wordt ook vaak een bezoek gebracht aan het zwembad in Palenberg. Vader is maar wat trots op zijn auto die hij heel goed verzorgt. De witte bandjes, het linnen dak het wordt allemaal tiptop in orde gehouden. Als moeders dan eens met ons jongens naar Heerlen is om inkopen te doen staat vader steevast bezorgd op de uitkijk of we wel heelhuids terugkomen maar is dat nu voor ons of is dat voor de auto? In 1958 schrijft vader de open Nederlandse kampioenschappen Skat op zijn naam. Naast de beker levert dat het voor die tijd enorme bedrag van 750 gulden op. Ook met kegelen is vader regelmatig succesvol en wordt er menig kampioenschap in de wacht gesleept. Het is thuis in die tijd altijd erg gezellig. In de avonduren wordt er gekaart (canasta), gesjoeld, gepuzzeld of naar de radio geluisterd.

De jaren 1960-1964

De zestiger jaren breken aan. De gebeurtenissen volgen zich in sneltreinvaart op. De ene gebeurtenis is nog niet voorbij of de volgende dient zich al weer aan. In 1961 krijgt mijn moeder opnieuw problemen met haar gezondheid. Ze moet een zeer zware operatie ondergaan waarbij de chirurg haar maar 30 procent kans geeft dat ze de operatie gaat overleven. Gelukkig gaat dat goed en knapt mijn moeder weer op.

Catharina van Aart

In dat zelfde jaar op 8 oktober komt vaders moeder Catharina van Aart te overlijden. Oma wordt 83 jaar.

In de zomer van 1963 slaat dan het noodlot echt toe. We worden betrokken in een zwaar auto-ongeluk in het Brabantse Raamsdonkveer. Een vrachtwagen rijdt onze auto van achteren in de prak. Moeder verblijft vele weken in Raamsdonkveer in het ziekenhuis met een gecompliceerde bovenbeenbreuk. De auto is totaal loss en gaat naar de sloop. Ik zie vader in een paar maanden tijd tien jaar ouder worden. Het is voor hem een veel te grote belasting hij mist mijn moeder niet alleen heel erg in het huishouden

maar ook in de kapsalon. Het uitvallen van mijn moeder blijkt bijna niet op te vangen. Daarnaast het vele reizen in de weekends naar het ziekenhuis in Brabant.

Vader heeft vaak pijn op zijn borst hetgeen door de artsen wordt toegeschreven aan het ongeluk. Hij zou daarbij het stuur op zijn borst hebben gekregen. Hij is in die tijd ook bijzonder emotioneel en snel ontroerd. Ik herinner me bijvoorbeeld het nieuwjaarsconcert van 1 januari 1964 waarbij de tranen over zijn wangen rollen. Moeder is dan nog niet zo lang weer thuis en loopt nog op krukken.

Twee weken later worden een tweetal hartinfarcten mijn vader fataal. Op 14 januari 1964 komt vader op 57-jarige leeftijd te overlijden. Ik ben dan pas elf jaar en realiseer me dan nog niet dat ik hem de rest van mijn leven steeds meer zal gaan missen.

Rob